

Bet. o. lovf. vedr. straffeloven

Til lovforslag nr. L 46. Betænkning afgivet af Retsudvalget den 6. april 1995

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af straffeloven

(Racediskrimination m.v.)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til justitsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Advokat Hans Mogensen,
Advokatrådet og Advokatsamfundet,
Dokumentations- og Rådgivningscentret og
H. Krog Pedersen.

Der er af justitsministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Det Konservative Folkepartis, Det Radikale Venstres og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af justitsministeren stillede ændringsforslag og henviser i den forbindelse til bemærkningerne til ændringsforslagene.

Flertallet lægger vægt på, at det nye stk. 2 i overensstemmelse med bemærkningerne til lovforslaget anvendes mere aktivt af anklagemyndigheden, end tilfældet har været med den hidtidige bestemmelse.

Flertallet lægger således vægt på, at anklagemyndigheden er opmærksom på muligheden for at rejse sager af egen drift. Dette vil f.eks. kunne ske, hvor en sag har været genstand for offentlig omtale, men også henvend-

elser fra interesseorganisationer m.v. bør indgå i anklagemyndighedens overvejelser herom.

Et *mindretal* (Venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *andet mindretal* (Socialistisk Folkepartis og Enhedslistens medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af justitsministeren stillede ændringsforslag og bemærker:

FN's racismekonvention pålægger Danmark at have begrænsninger som straffelovens § 266 b. Og når man har en beskyttelse af enkeltindivider som i injurielovgivningen, bør man også have det for udsatte minoritetsgrupper. (Alene) af disse to grunde kan der ikke blive tale om at ophæve racismeparagraffen.

I konsekvens heraf må man erkende, at det er meningsløst at fastholde, at loven nærmest ikke må bruges. Der må derfor formuleringer ind, som tilkendegiver, at der skal være realiteter bag beskyttelsen.

Det er en betænkelig sag at indskrænke ytringsfriheden gennem straffeloven. Denne betænkelighed skærpes, når der som i den foreslåede ændring er tale om at ville sætte ind mod den kampagneprægede racisme, al den stund der herved åbnes muligheder for at forbyde partier. Politiske partier arbejder nu engang med propagandamæssige ytringer, og der er ikke i Danmark forbud hverken mod racisti-